

آیه‌الله جوادی: تعیین‌کنندگان زمان ظهور دجالند

آیت الله العظمی عبدالله جوادی آملی در پیامی به همایش کانونهای فرهنگی مساجد تعیین‌کنندگان زمان ظهور امام زمان(عج) را دجالان روز خواند و بر لزوم پرهیز از این سی دی تاکید کرد.

آیت الله العظمی عبدالله جوادی آملی در پیامی به همایش کانونهای فرهنگی مساجد تعیین‌کنندگان زمان ظهور امام زمان(عج) را دجالان روز خواند و بر لزوم پرهیز از این سی دی تاکید کرد.

مرجع تقلید شیعیان جهان با بیان اینکه تعیین‌کنندگان زمان ظهور امام زمان(عج) دجالان هستند بر لزوم زندگی خردمندانه و پرهیز از افسانه نظیر سی‌دی خرافه نزدیکی ظهور امام زمان(عج) تاکید کرد.

به گزارش خبرنگار مهر در قم، پس از آنکه تعدادی از مراجع تقلید و علمای مطرح قم، از جمله حضرات آیات مکارم شیرازی، صافی گلپایگانی و... بخش سی دی ظهور نزدیک است را اقدامی شیطنت آمیز و مشکوک و انحرافی تعبیر کردند، این بار آیت الله العظمی عبدالله جوادی آملی در پیامی به همایش کانونهای فرهنگی مساجد تعیین‌کنندگان زمان ظهور امام زمان(عج) را دجالان روز خواند و بر لزوم پرهیز از این سی دی تاکید کرد.

در این پیام آمده است: حمد ازلی خدای را سزااست که آفریدن ویژه اوست؛ تحیت ابدی، پیامبران الهی(ع) خصوصاً حضرت ختمی‌نبوت(ص) را رواست که همراهی قرآن بی‌همتا مخصوص اوست و درود بیکران، دوده طاهها و أسرة یاسین را بجاست که ولایت آنان مایه کمال دین و پایه تمام نعمت است؛ انتظار جهانیان، نثار مقدم حضرت ختمی‌امامت، مهدی موجود موعود(عج) است که تعیین‌کنندگان زمان ظهور وی، دجالان روزند! به عترت اطهار، تولی داریم و از معاندان لدود آن ذوات قدسی، تبری می‌نماییم!

در ادامه این پیام آمده است: مقدم صحابه کتاب خدا، قاریان، اساتید تلاوت و تفسیر، ائمه محترم اقامة جماعت مساجد و مهمانان بزرگوار را گرمی می‌داریم و از سعی بلیغ ستاد عالی کانونهای فرهنگی - هنری کشور، تشکر و اجر وافر همگان از خداوند سبحان مسئلت می‌شود!

در این پیام تاکید شده است: قرآن حکیم، حیات‌بخش دلهای آماده دریافت آب زندگانی و شفادهنده بیماران اعتقادی، اخلاقی و رفتاری است. بهره‌وری از کوثر حیات و شفا، مرهون تلاوت، معرفت معارف، عرضه هویت خود بر آن مجلای فیض الهی و توزین کالای وجودی خویش با آن میزان قسط است، لذا چند نکته کوتاه پیرامون ضرورت عرضه مسائل فردی و جمعی بر آن و کیفیت پاسخ‌یابی بعد از این درخواست، ارائه می‌شود:

یکم. انسان، در معرض رخدادهای تلخ تاریخی است و برای صیانت از سقوط، لازم است به حبل متین خدا یعنی قرآن حکیم، اعتصام نماید تا مایه عصمت وی از هر لغزش گردد. اعتصام به کتاب الهی، متوقف بر معرفت آن به عنوان میزان حق و باطل، معیار صدق و کذب، مدار حُسن و قبح، محور خیر و شرّ و بالأخره مناط صواب و خطا در عقاید، اخلاق و اعمال خواهد بود. حضرت محمدبن‌علی‌الباقر(علیه السلام) فرمود: «... إِعْرَضْ تَقْسَكَ عَلٰی كِتَابِ اللّٰهِ فَإِنَّ كُنْتَ سَالِكًا سَبِيلَهُ زَاهِدًا فِی تَزْهِيدِهِ رَاغِبًا فِی تَرْغِيْبِهِ خَائِفًا مِّنْ تَخْوِيفِهِ فَائْتُتْ وَأُبَشِّرْ فَانْه لَا يَضُرُّكَ مَا قِيلَ فَيْكُ وَ إِن كُنْتَ مَبَايِنًا لِّلْقُرْآنِ فَمَاذَا الذِّي يَغْرُكَ مِّنْ تَقْسِكَ...«.

قرآن کریم مصون از آسیب تحریف و محفوظ از گزند زوال است

در پیام آیت الله جوادی آملی تاکید شده است: چون قرآن کریم، مصون از آسیب تحریف و محفوظ از گزند زوال است، اعتصام آگاهانه بشر در مسائل فردی و جمعی به آن، سبب صیانت وی از غوایت و حفظ او از ضلالت خواهد بود.

در این پیام آمده است: دوم. عترت اطهار(ع) که قرآن ناطقاند و کلام آنان نور است، کیفیت عرضه بر حقیقت وحی که به صورت قرآن مجید تجلی نمود را بیان فرمودند. نموداری از این تبیین را می‌توان در جریان عرضه حدیث بر قرآن مشاهده نمود که خلاصه آن این است: آنچه عدل قرآن کریم است انسان کامل معصوم(ع) یعنی اهل بیت عصمت و طهارت(ع) هستند که هرگز کسی همتای آنان نخواهد بود، هر چند به صورت اجتماع متظاهران و متعاضدانه جنّ و انس باشد، چه اینکه هیچ کتابی، همسان قرآن نخواهد بود لکن اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ؛ اما حدیث، هرگز معادل قرآن نیست زیرا امامان معصوم(ع) فرمودند کسی نمی‌تواند مانند قرآن، آیه‌ای جعل کند ولی می‌تواند شبیه حدیث ماثور ما روایتی را جعل نماید، لذا هر روایتی باید بر قرآن کریم عرضه شود خواه معارض داشته باشد - چنانکه ثنوص علاجیه در فنّ اصول فقه ناظر به آن است - و خواه معارض نداشته باشد که لزوم عرضه هر دو صنف بر قرآن،

در جوامع روایی ما نیز آمده است.

لزوم عرضه عقاید، اخلاق و اعمال بر قرآن، مطلق است

در پیام آیت الله جوادی آملی تصریح شده است: لزوم عرضه عقاید، اخلاق و اعمال بر قرآن، مطلق است؛ خواه کسی بین دو عقیده متضاد یا دو خلق متخالف یا دو عمل متضاد واقع شود و در انتخاب یکی و ترک دیگری مردد باشد یا درباره عقیده خاص، خلق مخصوص و عمل معین، تردید داشته باشد، در هر دو صورت باید آن را بر میزان قسط و زبان عدل بی‌عدل الهی یعنی قرآن، معروض دارد و بعد از معرفت، باور نماید و بعد از تدبیر، به آن عمل کند و اگر توفیق یافت سبب انتشار آن را فراهم نماید.

در این پیام تاکید شده است: سوم. قرآن حکیم نه تنها میزان حق و عدل است بلکه مبانی علمی و مبادی ورودی و عملی در ساحت حق را ارائه می‌کند و مآثر عینی و آثار پربركت خروجی آن را نیز بیان می‌نماید. دستورهای ایجابی و تحریمی و یا ترجیحی و تنزیهی آن از یک سو و تبشیر پرهیزکاران و انذار تبه‌کاران از سوی دیگر و نقل نمونه‌های اجرا شدن آن در ضمن داستان پیامبران و مردمی که با قبول یا نكول، به اصحاب میمنه یا صحابه مشتمه تقسیم شده و به فلاح یا طلاح رسیدند از سوی سوم، همگی بیانگر تمام و کمال این میزان الهی و ضرورت عرضه خود بر آن و دریافت نسخه شفابخش از چنین کتابی است که ندای وَتَنْزَلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ رَا از بارگاه ملکوت اعلاى عرشیان به کارگاه فرش‌نشینان رسانده است و عده‌ای را که دلمایه‌ای به عنوان کلمه طیب فراهم کردند، به سوی ثواب خدا صعود می‌دهد.

لزوم عرضه خود بر قرآن، معنای جامعی دارد

چهارم. لزوم عرضه خود بر قرآن، معنای جامعی دارد که باید ملحوظ گردد: 1- چون قرآن و عترت(ع) عدیل بی‌مثیل هم‌اند، عرضه بر هر کدام باید عرضه بر دیگری را همراه داشته باشد وگرنه عرضه حقیقی نخواهد بود. 2- عرضه بر حدیث، بعد از عرضه آن بر قرآن حکیم است، تا مخالف آن نباشد زیرا گرچه موافقت قرآن، شرط حجیت نیست ولی مخالفت با آن، کاشف از بطلان و کذب و مانع از اعتبار است. 3- بعد از دریافت معنای قرآن به عنوان اولین ترازو و بعد از عرضه حدیث بر آن به عنوان متمم و مکمل حجت خدا، نوبت به عرضه معارف و اخلاق متداول و اعمال متناوب بشری به آنها می‌رسد تا عت و سمین و صحیح و معیب آن روشن گردد، بنابراین همواره روایتهای معتبر، در کنار آیات الهی، به عنوان هماهنگی ثقل کبیر با اکبر مطرح‌اند وگرنه تنها عرضه بر قرآن مجید، ناتمام خواهد بود، زیرا خود قرآن، جامعه بشری را به پذیرش رهنمود حضرت ختمی‌نبوت(ص) فرا خواند: مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَ يَكْفِيكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ. (سوره بقره، آیه 2) برجسته‌ترین آثار متواتر آن حضرت، فرمان اعتصام به این دو وزنه وزین و پرهیز از غوایت ناشی از ترک آن و دوری از هلاکت حاصل از رهایی و عدم اعتصام به این دو ثقل الهی است.

هیچ فسون و فسانه‌ای در قرآن راه ندارد

در پیام این مرجع تقلید آمده است: پنجم. چون قرآن کریم کتابی است حق و هیچ فسون و فسانه در آن راه ندارد، جامعه بشری، به ویژه امت اسلامی و بالأخص حوزویان عزیز و دانشگاہیان گرامی را توصیه می‌کند که هیچ‌گاه در تصدیق و قبول مطلبی و در تکذیب و نکول مطلب دیگر، بدون تحقیق و دلیل سخن نگویند؛ این رهنمود ناب، ضامن رشد فرهنگی یک ملت زنده و بیدار است. حضرت امام صادق(ع) فرمود: *بِإِنَّ اللَّهَ حَصَّ عِبَادَهُ بِآيَاتِهِ مِنْ كِتَابِهِ: أَنْ لَا يَقُولُوا حَتَّى يَعْلَمُوا وَ لَا يَرُدُّوا مَا لَمْ يَعْلَمُوا وَ قَالَ عَزَّ وَجَلَّ أَلَمْ يُؤَخِّدْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقَ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَ قَالَ: بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ*؛ وقتی تعهد ارباب بنان و قلم، بر پژوهش محققانه استوار بود و هنگامی که مبنای اصحاب بیان و کلام، بر نزاهت از گفتار غیرعالمانه برابر بود و این سفارش ویژه اهل بیت(ع) که برگرفته از دو آیه یادشده است، تدبیر شد، جامعه از گزند خواب و آسیب خیال و خرافه و هم می‌رهد و به صفای بیداری و خردمداری می‌رسد، آن‌گاه تنفس در چنین جامعه دانش‌محور آسان خواهد بود وگرنه مرزی برای گزاره‌نویسی و افسانه‌سرایی نیست که در این حال، تفسهای محققان، در سینه حبس و زندگی دشوار و کتاب خدا نزد بداندیشان، مهجور (که از هجر و هذیان است) و نزد دگراندیشان، محجور (که از حجر و منع است) و نسبت به توده مردم، مهجور (که از هجر و ترک است) خواهد بود و منشأ همه این خطرها، عرضه نکردن هویت فردی و جمعی جامعه بر قرآن و عدم دریافت میزان قبول و رد و آگاه نبودن از معیار خواب و بیداری است.

در ادامه این پیام تاکید شده است: ششم. محصول عرضه هویت انسان بر قرآن این است که فتوای کتاب الهی درباره جامعه بشری، چند عنصر محوری است که سه بخش آن عبارت است از 1- لزوم جهان‌دانی؛ 2- لزوم جهان‌بانی؛ 3- لزوم جهان‌آرایی. به استناد اصل اول باید آغاز و انجام جهان هستی را شناخت و به آن ایمان آورد و به اعتبار اصل دوم باید نظام کیهانی را که خداوند، آن را مسخر اندیشه ناب قرار داد، از تباهی حفظ کرد و از رفتار غیرعقلانانه تخریب، پرهیز نمود و جلوی تجاوز طغیانی را که *إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أُذُنًا* گرفته و به اتکال اصل سوم باید بر زیبایی و آرایش سنتی آن، جمال صنعتی را افزود و تمام نیازهای بشری را هنرمندانه برآورد تا کسی کمبودی را احساس نکند و لکه فقر اقتصادی، چهره زیبای نظام اجتماعی را زشت نکند و غبار غربت و

محرومیت، روی آئینه شفاف جامعه را نگیرد و زیبایی عدل و داد، به زشتی جور و بیداد مبدل نشود و حکومت عقل به حاکمیت جهل، دگرگون نگردد.

محکومیت اهانت به قرآن کریم

آیت الله جوادی آملی همچنین تصریح کرد: هفتم. نتیجه عرضه حیات فردی و جمعی بر قرآن حکیم اموری است که برخی از آنها را می‌توان در لزوم احترام متقابل به مقدّسات ملل دانست. همان طور که قرآن کریم تمام کتابهای آسمانی را محترم شمرده است و ارج نهادن به آنها را برای پیروان خود لازم و برای دیگران وظیفه می‌داند، نگهداری حرمت قرآن کریم را بر همگان واجب کرده است و اگر کسی خود را یهودی یا ترسا می‌داند باید همه کتابهای آسمانی را که در رأس همه آنها قرآن مجید است محترم بشمرد و اگر استکبار جهانی و صهیونیسم بین‌الملل، مایه به هم‌ریختگی نظام کنونی و تعدّی مستکبران عتود بر مستضعفان و دود شدند و زمینه بیداری مردم مسلمان ستم‌سوز و ظلم‌ستیز را فراهم کردند، نباید چنین نهضتی را گناه پنداشت و نباید قرآن حکیم را که حق‌مدار و عدل‌محور است محکوم نمود و به حریم مقدس آن اهانت روا داشت و ندای آسمانی این کتاب الهی را باید شنید که *إِنَّ رَبَّكَ لِيَا لَمْرِضًا*.

لزوم زندگی خردمندانه و پرهیز از افسانه نظیر سی‌دی خرافه نزدیکی ظهور امام زمان(عج)

در این پیام آمده است: خلاصه آنچه در این پیام کوتاه آمد، عبارت است از: 1- لزوم عرضه هویت انسان بر قرآن حکیم. 2- همتایی قرآن و عترت ایجاب می‌کند که عرضه جامعه بشری بر رهنمودهای اهل بیت وحی(ع)، در کنار عرضه بر قرآن ملحوظ گردد. 3- قرآن حق‌مدار، بیانگر مبانی و مبادی علمی و عملی طغوی دوزخیان و تقوای بهشتیان است. 4- لزوم عرضه خود بر حدیث مأثور، بعد از عرضه حدیث بر قرآن مجید است تا مخالف آن نباشد، زیرا احتمال تحریف در روایت، بجاست، هر چند درباره قرآن، مجالی ندارد. 5- لزوم زندگی خردمندانه و پرهیز از افسانه نظیر سی‌دی خرافه [#171](#); نزدیکی ظهور امام زمان(عج)؛ و مانند آن. 6- لزوم جهان‌دانی، جهان‌بانی و جهان‌آرایی دولت و ملت مسلمان. 7- لزوم احترام به مقدّسات آسمانی و اِجلال و تکریم کتابهای انبیا(ص) به ویژه آخرین کتاب پروردگار جهان.

در پایان مجدداً مقدم همگان را گرامی می‌داریم و از کوشش ستاد عالی کانونهای فرهنگی - هنری مساجد کشور، حق‌شناسی نموده و اجر آنان از خداوند مسئلت می‌شود!